

وَكُلُّ عَبْدٍ إِلَّا مُسِيحٌ الْمَوْعِدُ

نَحْمَدُهُ وَنُصَرِّفُ عَلَى رَسُولِهِ الْكَوِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 06.11.2015

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੇ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਈਆਂ

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਾਅਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 06 ਨਵੰਬਰ 2015 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਬੈਅਤੁਲ ਛੁਤੂਹ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ।

ਅਲੱਹ ਤਾਅਲਾ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਤਹਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦਾ 81ਵਾਂ ਸਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 82ਵਾਂ ਸਾਲ ਅਰੰਭ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ । ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰੋ । ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲਾਭ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹੋ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਰਾਮ ਤੇ ਸਹੂਲਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਸੁਆਰਣ ਦਾ ਵੀ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਸਾਧਨ ਹੈ ।

ਤਸ਼ਹੁੰਦ, ਤਅਵੱਜ, ਤਸਮੀਆ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਡਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਾਅਲਾ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ :

(لَئِنْ تَكَالُوا إِلَيْهِ حَتَّىٰ تُنْفَقُوا مِمَّا تَحْبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ). -

ਤੁਸੀਂ ਉਕੱਤਾ ਹੀ ਨੇਕੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਸਕੋਗੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰਚ ਕਰੋ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਰੱਬ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ।

ਹਰ ਮੋਮਿਨ ਦੀ ਇਹ ਇਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੇਕੀ ਕਰਕੇ ਰੱਬ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ । ਰੱਬ ਨੇ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਮੋਮਿਨੀਨ ਨੂੰ ਇਹ ਤਵਜ਼ੁਹ ਦੁਆਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨੇਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਛਾ ਰਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੋ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੋ ਤਾਂ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਕਿ ਨੇਕੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਮੰਗਦੀ ਹੈ । ਸੋ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰੋ । ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲਾਭ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹੋ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹੋ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਾਮ ਤੇ ਸਹੂਲਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡੀ ਨਸਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਸੁਆਰਣ ਦਾ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਧਨ ਹੈ । ਸੋ, ਇਹ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੋਈ ਮਮੂਲੀ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਮਾਲ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਰੱਬ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਨਾ, ਚਾਂਦੀ, ਸੰਪਤੀ, ਪਸੂ, ਜਾਇਦਾਦ, ਖੇਤ, ਬਾਗ ਇਹ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਫ਼ਖਰ (ਮਾਣ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ । ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਹਰ ਤਬਕੇ ਵਿੱਚ ਧੰਨ ਮਾਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਜੀਵਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਨਵੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਛਾ ਅਤਿ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭੋਤਿਕਤਾ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਖਰਤੇ ਹੈ । ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ ਕਿ ਨੇਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚ ਕਰੋ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ । ਆਣੀਆਂ ਇਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰੋ ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰੋ । ਸਾਧਾਰਣ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ਲਈ ਇਹ ਅਦਭੂਤ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੀ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ

ਦਾ ਪਾਲਣ ਰਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉਪਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਨੇਕੀਆਂ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਉਪਰ ਅਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਪਿਆਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਕੇਵਲ ਰੱਬ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇਕੀ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤਕਵਾਂ (ਸੰਜਮਤਾ) ਵਿੱਚ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ। ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਕੌਣ ਹਨ, ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਾਮਦ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੇ ਸੱਚੇ ਆਸ਼ਕ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਮਾਮ ਨਾਲ ਜੁੜਕੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਨੇ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਨੇਕੀ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਰੋਸ਼ਨ ਮਿਨਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਹੀ ਮਾਰਗਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਾਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲਹਿ ਵਸਲਾਮ ਤੋਂ ਫੈਜ਼ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਜਿੰਨਾ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਮਿਆਰ ਵੀ ਨਿਰਾਲੇ ਸਨ।

ਇਕ ਹਦੀਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੱਦ ਇਹ ਆਇਤ ਉਤਰੀ ਕਿ “لَنْ تَنْأِلُوا الْبَرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمْوَانِجُونَ (لَنْ تَنْأِلُوا الْبَرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمْوَانِجُونَ) ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੁਤਲਹਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਾਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਿਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬੇਰੂਹਾ ਦਾ ਬਾਗ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਲਿਸ਼ਕਦੇ ਸਤਾਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨੇਕੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਸੋ, ਇਹਨਾਂ ਸਹਾਬਾ ਦੇ ਉਪਾਰਣ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਜੁੱਗ ਦੇ ਇਮਾਮ ਨੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਹੈ ਕਿ। ਆਪਣੇ ਅਨੇਕਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੇਕੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਬੋਧ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਥਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਗਿਦ ਅਲਹਿ ਸਲਾਮ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਅਰਥ ਤੇ ਨਿਕੰਮੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਖਰਚ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨੇਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਨੇਕੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੰਗ ਹੈ, ਸੋ, ਇਹ ਗੱਲ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਲਓ ਕਿ ਨਿਕੰਮੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰਚ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਠ ਹੈ (لَنْ تَنْأِلُوا الْبَرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمْوَانِجُونَ) ਜੱਦ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇ ਨਿਕਟਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਕਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਨੇਕੀ ਅਪਨਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਸਫ਼ਲ ਤੇ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਸਹਾਬਾ ਕਰਾਮ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਸੰਸਾਰਕ ਰੁਤਬਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਨ੍ਹੂੰ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਕਸ਼ਟ ਝਲਲੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਿਤੇ ਜਾਕੇ ਇਕ ਮਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਖਿਤਾਬ (ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ) ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਾਨਸਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਸਕੂਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਰਜ਼ੀ ਅਲਾਹ ਅਨਹੁਮ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਜੋ ਮਨ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਕੀ ਐਵੇਂ ਹੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਜੋ ਵਾਸਤਵਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਮੂਜਬ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੱਦ ਤੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਸ਼ਟ ਨ ਝੱਲੇ ਜਾਣ। ਰੱਬ ਠੱਗਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਮੁਬਾਰਕ ਹਨ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੀਵੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚਿਰਸਥਾਈ ਆਰਾਮ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਇਹਨਾਂ ਅਸਥਾਈ ਕਸਟਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮੌਜਿਨ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਕ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਜਮਾਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਗਿਦ ਅਲਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਧੰਨ ਮਾਲ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਨੇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਸੁਪਨਫਲ (ਇਲਮੇ ਤਾਬੀਰ ਰੋਇਯਾ) ਵਿੱਚ ਲਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ (ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ) ਦੇਖੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਿਗਰ ਕੱਢ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਭਾਵ ਧੰਨ ਮਾਲ ਹੈ। ਇਹੋ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸੰਜਮਤਾ ਅਤੇ ਈਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਫਰਮਾਇਆ ਵਾਸਤਵਿਕ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਉਕੱਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ ਜੱਦ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰੀ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਸੋ ਮਾਲ ਦਾ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਧਰਮੀ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਜੋ ਜਮਾਤ ਬਣਾਈ ਉਸ ਨੇ ਨ ਕੇਵਲ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੂੰਹ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਹਟਾ ਲਿਆ ਸਗੋਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਣ ਦੇ ਬਾਦ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਮਿਆਰ ਵੀ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਆਪ ਕਈ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਈ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਵਰਨਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਕ ਮੌਕੇ ਆਪ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ ਜਮਾਤ ਦੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਸਾਡੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਉਪਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਵਸਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਚਦੱਚ ਜਾਂ ਪਜਾਮਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਭਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਥਾਹ ਅਖਲਾਸ, ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਮੁਹਬਤ, ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਇਕ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਅਰੰਭਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਇਕ ਮੌਕੇ ਆਪ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ ਜੋ ਕੁਝ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸਾਡੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨੇ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਸੋ, ਆਪ ਰਾਹੀਂ ਮਿਥੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਜ਼ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਮੁਕਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਤੋਂ ਆਪ ਦੀ ਮੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਈਮਾਨਦਾਰੀ (ਅਖਲਾਸ) ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਸਮਾਂ ਲੰਘਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ । ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਅੱਜ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਇਤਿਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਨੇਕੀ ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਕੁਝ ਇਕ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਥਾਵਾਂ ਉਪਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਧਾਰਣਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ (لَئِلَّا إِلَّا حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمْبَوْنَ) ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਰਖਦੇ ਹਨ । ਜੋ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਰਹੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਸ਼ੁਭਚਿੰਤਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਨਮੂਨੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ । ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਤਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਡਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਉਪਰ ਵਸਤਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਨੇਕੀ ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਐਨ੍ਹੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਉਧਾਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ । ਇਹ ਉਧਾਰਣ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸਤਰੀ ਵੀ ਜੋ ਨਾਬੀਨਾ (ਨਿਤਰਹੀਨ) ਹੈ । ਸੀਰਾਲੀਓਨ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਮੁਬਲੱਗ ਸਾਹਬ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਜਮਾਤ ਹੈ ਏਥੇ 'ਮੰਬਾਰੋ' ਏਥੇ ਇਕ ਨਾਬੀਨਾ ਇਸਤਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੇ ਚੰਦੇ ਦਾ ਵਾਦਾ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਓਨ ਲਿਖਵਾਇਆ ਹੈ । ਚੰਦੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜੱਦ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਗਏ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਚੰਦੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਿੰਤਾ ਰਹੇ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਨਾਬੀਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਐਨ੍ਹਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਚੰਦਾ ਦੇ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਹਿਹਾਲ ਮੈਂ ਵਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਦਿਆਂਗੀ । ਸੋ, ਉਹ ਦੁਆ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਈ । ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਅਜਨਬੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਸਿਰ ਉਪਰ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਪੜਾ ਹੈ ਉਹ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਓਨ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਲਓ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਪੜਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੱਸ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਓਨ ਦਾ ਸੀ । ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਐਨ੍ਹਾ ਸਸਤਾ ਕਿਉਂ ਵੇਰ ਰਹੀ ਹੋ । ਇਸ 'ਤੇ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਚੰਦਾ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਹ ਕਪੜਾ ਖਰੀਦ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਓਨ ਨਾਬੀਨਾ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ । ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਪੜਾ ਵੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪ ਰੱਖ ਲਓ । ਅਫ਼ਗੀਕਾ ਦੇ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਅਨਪੜ੍ਹ ਨਾਬੀਨਾ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਇਹ ਅਖਲਾਸ (ਨੇਕੀ) ਹੈ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਇਹ ਅਖਲਾਸ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ।

ਰਾਜਿਸਥਾਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੇ ਮੁਬਲੱਗ ਇੰਚਾਰਜ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਜਮਾਤ ਹੈ ਏਥੇ ਬੋਲਾ ਭਾਲੀ, ਓਥੋਂ ਇਕ ਸਜ਼ਲੇ ਨੇ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 65 ਸਾਲ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹੈ ਅਧਿਕਤਰ ਬਿਮਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਆਮਦਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੱਦ ਮਾਲੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਧਾਰਣ ਜਿਹੀ ਟੋਕਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰ

ਦੇਣ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੀ ਮੌਮਿਨ ਲਈ ਡਰਜ਼ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਚੰਦੇ ਦੇ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਰੱਬ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਬ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ। ਫਿਰ ਨੇਕੀ ਤੇ ਵੜਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ੁਭਚਿੰਤਕ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ, ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਅਮੀਰਾਂ ਨੂੰ ਝੰਝੜਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਬੈਨਿਨ ਦੇ ਅਮੀਰ ਸਾਹਬ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਥੇ ਇਕ ਪੁਰਾਣੇ ਅਹਮਦੀ ਮਿਤੱਰ ਦਾ ਨਾਂ ਚੰਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੱਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਵਜੁੱਹ ਦੁਆਈ ਗਈ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮਿਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਆਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਕੀ ਆਪਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਹੜਤੇ ਤੋਂ ਖਾਣਾ ਨ ਖਾਧਾ ਹੋਵੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਰੌਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਚੰਦਾ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਰੱਬ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮਖੂਲੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੀ ਮੱਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਇਹ ਜੋ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਾਹਬ ਗਏ ਸਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮ ਮਦਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਸ ਛ੍ਰਾਂਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜੇ ਮੇਰਾ ਚੰਦਾ ਆਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਆਪ ਇਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰਾ ਬਕਾਇਆ ਚੰਦਾ ਕੱਟ ਲਓ। ਇਹ ਹੈ ਅਖਲਾਸ (ਨੇਕੀ) ਤੇ ਵੜਾਦਰੀ ਜਿਵੇਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਰੀਰ ਉਪਰ ਕਪੜੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਅਖਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵੱਧੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਫਿਰ ਨਾਇਬ ਵਕੀਲੁਲ ਮਾਲ ਹਨ ਕਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਮਾਤ ਅਹਦੀਆ ਕੋਡੀਆਂਖੋਰ ਵਿੱਚ ਜੁਮੇ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੀ ਮਹਤਾ ਵਰਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੌਉਦ ਰਜੀ ਅਲੱਲਹ ਅਨਹੁ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਉਪਰ ਨਿੱਧਾ ਉਤੱਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸ਼ੁਭਚਿੰਤਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ ਵਰਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ 'ਤੇ ਚੁਚੋਂ ਦੀ ਜਮਾਤ ਦੀ ਸਤਰ ਲਜਨਾ ਇਮਾਇਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੌਨੇ ਦਾ ਇਕ ਭਾਰੀ ਕੰਗਨ ਉਤਾਰ ਕੇ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਧਰਮ ਖਾਤਰ ਆਪਣਾ ਮਨਭਾਉਂਦਾ ਅਭੂਸ਼ਣ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨਾ ਅੱਜ ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਹਮਦੀ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਖਾਸਾ ਹੈ। ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸੈਕ੍ਰੇਟਰੀ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਥੇ ਇਕ ਜਮਾਤ ਹਿਨਾਓ ਵਿੱਚ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੈਮੀਨਾਰ ਆਯੋਜਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੈਮੀਨਾਰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਹੀ ਇਕ ਮਿਤੱਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਜੇਵਰ ਲੈਕੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਜੇਵਰ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤੇ।

ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਅਮੀਰ ਸਾਹਬ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦਾ ਵਾਦਾ ਮਿਆਰੀ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜੱਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟਾਰਗਟ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਬਿਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਝੱਟ ਜੇਵਰਾਂ ਦਾ ਡਿਬੋਂ ਲੈ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਭਾਰੀ ਕੜੇ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਹੁਣ ਦੇਖੋ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਦਖਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਬੀਲੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਲੋਕ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਾਸ਼ਾਂਵਾਂ ਇਕ ਪੰਜਾਬ ਪਸਿਤਾਨ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਦੀ ਭੂਹ (ਭਾਵਨਾ) ਸੌਰ ਇਕ ਹੈ। ਇਹ ਇਕਾਈ (ਏਕਤਾ) ਹੈ ਇਹ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਮਿਆਰ ਹਨ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਉਦ ਅਲੈਹਿਸਲਾਮ ਨੇ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੱਬ ਦੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਹਨ ਜੋ ਅਮਰਦੀਆਂ ਉਪਰ ਰੱਬ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੈਮੁਬਾਈਨ (ਨਵੇਂ ਅਹਮਦੀ) ਮਾਲੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ। ਰੱਬ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉਪਰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਿਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਫਲ ਲਗੇਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਈਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਤਰੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਉਧਾਰਣਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਨਾਇਬ ਵਕੀਲੁਲਮਾਲ ਕਾਦੀਆਂ ਲਿਖੇਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੈਰਾਲਾ ਦੀ ਇਕ ਜਮਾਤ ਪਿਥਾ ਪਿਰਿਮ ਦੇ ਇਕ ਸਜ਼ਣ ਨੇ ਛੋਨ ਉਪਰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਬੀਤੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਅਫਰੀਕਾ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਧਾਰਣਾ ਦਿੱਤਿਆਂ ਸਨ, ਸ਼ੁਭਚਿੰਤਕਾਂ ਦਾ ਵਰਨਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਚੰਦਾ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਰੜ੍ਹ ਕੇ ਭਾਗ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ

ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਰਥਾਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਚੰਦਾ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦਾ ਵਾਦਾ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਪੰਜ ਲੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਚੰਦਾ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੇ ਵਾਦੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰੱਬ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਬਰਕਤ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਐਨ੍ਹਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਲਣਾ ਔਖਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਹਨ ਇਬਰਾਹੀਮ ਸਾਹਬ ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਮਾਤ ਗੁਲਬਰਗਾ ਦੇ ਇਕ ਖਾਇਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਮ ਮੌਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਜ਼ਾਕੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਪਰ ਲੱਬੈਕ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਆਪਣੀ ਇਕ ਮਹੀਨਿ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤਿਹਤ ਹਜ਼ਾਰ ਛੇ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੇ ਚੰਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖੱਵਾਈ ਪਰ ਅਦਾਇਗੀ ਸਮੇਂ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਗੈਰਮਮੂਲੀ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਇਕ ਲੱਖ ਪੰਜ ਸੌ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਮੋਜਜ਼ਾ (ਚਮਤਕਾਰ) ਦਿਖਾਈਆ ਕਿ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਕਤ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਉਕੱਤਾ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਚੁਕੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਕ ਦਿਨ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅਚਨਚੇਤ ਹੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਖਿਮਾ ਜਾਚਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮਾਲੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਰੱਬ ਈਮਾਨ (ਆਸਥਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਬਖਸ਼ਦਾ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਉਪਰ ਇਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਉਜ਼ਬੇਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਕ ਨੈਮੂਬਾਈਨ (ਨਵੇਂ ਅਹਮਦੀ) ਮਿੱਤਰ ਹਨ ਵਾਹਿਦ ਵੋਚ ਸਾਹਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੱਦ ਤੋਂ ਮੈਂ ਬੈਅਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਦੇ ਦੇਣੇ ਅਰੰਭ ਕੀਤੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਆਮਦਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀ ਭਰਪੂਰ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਐਨ੍ਹੀ ਆਮਦਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਇਸ ਸਾਲ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੱਬ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਹੀ ਬਰਕਤ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਨੇਕੀ ਤੇ ਵਡਾਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਰਬ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਕ ਮਿੱਤਰ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਵੰਬਰ 2011 ਈ. ਵਿੱਚ ਬੈਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਹਮਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਵੀ ਬੈਅਤ ਕਰਕੇ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਲ ਦੋਵੇਂ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਲਗਭਗ ਚੌਦਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਉਂਡ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਚੰਦੇ ਦੀ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਲ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਡੈਮਲੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਹੈ। ਮਾਲੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਸੰਖ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਸੰਸਾਰਕ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵੱਲ ਹੈ ਪਰ ਅਹਮਦੀ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਖਾਤਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯੂਗੰਡਾ ਤੋਂ ਗਾਂਗਾ ਰੀਜਨ ਦੇ ਇਕ ਮੁਬਲੱਗ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਮਾਤ ਬੋਸੇ ਦੇ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦਾ ਵਾਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇਕ ਤਾਂ ਵਿਰਾਗਿਆਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਕ ਮੁਰਗਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਾਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਅਮੇਰਿਕਾ ਦੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸੈਕ੍ਰੋਟਰੀ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਬੱਚਾ ਇਕ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ ਖਰੀਦਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਜਮਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੱਦ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੇ ਚੰਦੇ ਦੀ ਤਹਿਰੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ ਖਰੀਦਨ ਲਈ ਜੋ ਇਕ ਸੌ ਡਾਲਰ ਜਮਾ ਕੀਤੇ ਸਨ ਉਹ ਚੰਦੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੇ ਦੀਨ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਉਪਰ ਪਹਿਲ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਇਆ। ਯੂਗੰਡਾ ਤੋਂ ਗਾਂਗਾ ਰੀਜਨ ਦੇ ਮੁਬਲੱਗ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਰੀਜਨ ਦੀ ਇਕ ਜਮਾਤ ਨਾਚੀਰੇ ਦੇ ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੇ ਨਮਾਜ਼ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਥੇ ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਮਾਅ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਮੀਰ ਸਾਹਬ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਹੋਸਲਾ ਵਧਾਉਓਣ ਲਈ ਕੁਝ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਪੈਸੇ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਇਸ ਜਮਾਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਦਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸ਼ੋਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸੌ, ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਹਰ ਨੁਕੱਤ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੁਭਚਿੰਤਕ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਲਿਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਰੂਹ (ਭਾਵਨਾ) ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਕਰੇ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਤਕਵਾਂ (ਸੰਜਮਤਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਧੋਂ ਰਹਿਣ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਏਂਦਾਂ ਬੀਤੇ ਸਾਲ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦਾ ਇਕੱਖਾਸੀਵਾਂ ਸਾਲ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਿਆਸੀਵਾਂ ਸਾਲ ਅਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਆਈਆਂ ਹਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਸਾਲ ਤਹਿਰੀਕੇ ਜਦੀਦ ਦੀ ਮਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੁਲ ਵਸੂਲੀ ਬਾਨੂਵੇਂ ਲੱਖ ਸਤਾਰ੍ਹੀਂ ਹਜ਼ਾਰ ਅੱਠ ਸੌ ਪਾਉਂਡ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਲਹਮਦੁਲਿਲਾਹ। ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਬੀਤੇ ਸਾਲ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਲੱਖ ਸੰਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਉਂਡ ਵੱਧ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ'ਤੇ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੱਸ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਲੜੀਵਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ ਜਰਮਨੀ, ਬਰਤਾਨੀਆਂ, ਅਮਰੀਕਾ, ਕੈਨੇਡਾ, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ, ਭਾਰਤ, ਮਿਡਲਈਸਟ, ਇੰਡੋਨੇਸ਼ੀਆ, ਮਿਡਲਈਸਟ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਜਮਾਤ, ਫਿਰ ਘਾਨਾ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਜਮਾਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਫਰਮਾਇਆ ਇੰਡੀਆ ਦੀਆਂ ਦਸ ਜਮਾਤਾਂ ਹਨ ਕੈਰੋਲਾਈ, ਹੈਂਦਰਾਬਾਦ, ਕਾਲੀਕੱਟ, ਕਾਈਆਂ, ਪਿਛਾ ਪਿਗਿਮ, ਕੈਨਾਨੂਰ ਟਾਊਨ, ਪੈਂਗਾਡੀ, ਕਲਕਤਾ, ਬੰਗਲੂਰ ਕਰਨਾਟਕ, ਸੋਲੋਰ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਦਸ ਪ੍ਰਾਤ ਜੋ ਹਨ ਉਹ ਕੈਰਾਲਾ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ, ਕਰਨਾਟਕ, ਆਂਧ੍ਰਾਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਜ਼ਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ, ਉੜੀਸਾ, ਪੰਜਾਬ, ਬੰਗਾਲ, ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ।

ਅਲੱਹ ਤਾਲਾ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਬਰਕਤ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਖਲਾਸ (ਨੇਕੀ) ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਵਧਾਉਦਾ ਰਹੇ।

Khulasa Khutba 06.11.2015

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Translated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131